

Sygn. akt VI Gz 216/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2017r.

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko P. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 16 czerwca 2017r., sygn. akt V GC 163/17

postanawia

uchylić zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy we Włocławku umorzył postępowanie w sprawie o sygn. akt V GC 163/17. W uzasadnieniu stwierdził, że postanowieniem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 02 grudnia 2016 roku sygn. akt VI Nc-e 1274122/16 sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Rejonowemu we Włocławku, zgodnie z właściwością ogólną (art. 505³³ § 1 k.p.c.). Przepis art. 505³⁷ § 1 k.p.c. stanowi, że po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³ § 1, art. 505³⁴ § 1 oraz art. 505³⁶ § 1 przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie, a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 oraz art. 505³⁴ § 1 dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie. Zarządzeniem z dnia 09 marca 2017 roku, doręczonym w dniu 29 marca 2017 roku pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu m. in. przez uiszczenie brakującej opłaty w kwocie 92 zł - w terminie dwutygodniowym pod rygorem umorzenia postępowania.

Następnie Sąd I instancji powołał się na art. 505²⁹ k.p.c., stosownie do którego w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie stosuje się przepisów o postępowaniach odrębnych innych niż wymienione w art. 505²⁸ [...]. Według tego Sądu, taka redakcja przepisu pozwala na stwierdzenie, że jedynym postępowaniem odrębnym mającym zastosowanie jest postępowanie upominawcze, ale już nie postępowanie uproszczone. W tej sytuacji opłata od pozwu jest stosunkowa, zatem przy wartości dochodzonego roszczenia w kwocie 2 460 zł wynosi 123 zł, nie zaś 100 zł, jak by to było w postępowaniu uproszczonym, na podstawie art. 28 p. 2 uoksc.

Zakreślony termin do uiszczenia uzupełniającej opłaty od pozwu upłynął bezskutecznie z dniem 12 kwietnia 2017 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy, na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. zd. 2 orzekł jak w sentencji.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zarzucił Sądowi Rejonowemu obrazę przepisów postępowania, tj. art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w zw. z art. 10 u.k.s.c. i art. 3 u.k.s.c. i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz rozpatrzenia możliwości uwzględnienia tego zażalenia przez Sąd Rejonowy na zasadzie art. 395 § 2 k.p.c. jako oczywiście uzasadnionego oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód podniósł, m.in., iż w obecnym systemie prawnym, ani ustawa o kosztach sądowych, ani *lex specialis* jakim jest art. 505³⁷ § 1 k.p.c., nie nakładają obowiązku do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu w sprawie przekazanej z EPU do sądu właściwości ogólnej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało uwzględnieniu, choć z innych względów niż w nim wskazano.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w zw. z art. 505³³ § 1 k.p.c., po przekazaniu sprawy sądowi właściwości ogólnej, przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zd. pierwsze k.p.c. oraz do dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zd. pierwsze i drugie k.p.c., a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c. oraz art. 505³⁴ § 1 k.p.c., dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu Sąd umarza postępowanie (art. 505³⁷ § 1 zd. drugie k.p.c.).

W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, czyli wystąpiła sytuacja z art. 505³³ § 1 k.p.c. Zatem Sąd Rejonowy co do zasady prawidłowo wezwał pełnomocnika powoda do uiszczenia opłaty uzupełniającej, w oparciu o art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w zw. z art. 505³³ § 1 k.p.c., w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia pozwu czyli 25 lipca 2016 r.

Wobec tego chybiony był zarzut skarżącego, iż nie miał on obowiązku uiszczenia opłaty uzupełniającej.

Natomiast, w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że niniejsza sprawa nie może być rozpoznana w postępowaniu uproszczonym, a co za tym idzie, Sąd ten niewłaściwie ustalił wysokość opłaty uzupełniającej na kwotę 123,00 zł.

Powołany przez Sąd I instancji art. 505⁽²⁹⁾ k.p.c., w żadnej mierze nie zakazuje rozpoznania sprawy, przekazanej z EPU, w postępowaniu uproszczonym. Wobec tego wysokość opłaty od pozwu wynosi 100,00 zł, a nie 123,00 zł (art. 28 ust. 2 k.s.c.u.). Powód uiścił w EPU 31,00 zł, zatem opłata uzupełniająca wynosi 69,00 zł. Powód uiścił tę opłatę w terminie zakreślonym do uiszczenia opłaty w wysokości ustalonej przez Sąd Rejonowy, czyli 92,00 zł, przedstawiając argumenty odnośnie do braku podstaw do uiszczenia opłaty w takiej wysokości (k.14). Na marginesie tylko należy dodać, że powód mylnie wskazał, że opłata uzupełniająca wynosi 61,00 zł, albowiem uiścił już część opłaty w kwocie 39,00 zł.

W sytuacji więc, w której powód uiścił opłatę uzupełniająca w prawidłowej wysokości, brak było podstaw do umorzenia postępowania w sprawie.

W związku z tym, zaskarżone postanowienie należało uchylić na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 1 i 2 zd. 1 k.p.c.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c.), co wyklucza w postępowaniu wpadkowym możliwość rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego. Z tego względu o kosztach postępowania zażaleniowego Sąd meriti postanowi w orzeczeniu kończącym sprawę.

(...)

Z.

1. (...),

2. (...):

- (...)

3. (...)

T. 30.11.2017 r.